

Men den kommunikation, som de militære efterretningstjenester anvender, som forsvarsministeren har redegjort for både i samråd og her i salen, bygger jo på, at det er en kommunikation, der trækkes ned via æteren. Den bygger på, at vi altså skal kunne sikre de militære efterretninger, som har betydning for vores soldaters sikkerhed. Er man enig om det også, så er det, der er tilbage, hvis nogen så ulovligt lytter. Der er det jo, at regeringen siger: Jamen der skal man så beskytte sig. Og det kan være mod noget, der kalder sig Echelon, eller det kan være noget helt andet. Der må vi beskytte vores kommunikation. Der er kryptering et redskab. Det er regeringen enig i. Det vil vi udbrede, det vil vi bruge mest muligt.

Hr. Skaarup var inde på spørgsmålet om industrispionage. Det er noget, som vi fra regeringens side tager meget alvorligt. Jeg indkaldte straks Dansk Industri til et møde med en række kolleger i regeringen, da Dansk Industri var ude med budskabet om, at man her var nervøs for situationen. Jeg kan hilse og sige, at det ikke er min oplevelse, at det – efter de drøftelser, jeg har haft med Dansk Industris administrerende direktør – gør sig gældende. For her siger man også bare til os: Vi vil gerne have stærk kryptering. Vi vil gerne have en liberalisering for krypteringsprodukter. Hvis det er tilfældet, nærer vi ingen usikkerhed i forhold til vores virksomheders interessevaretagelse. Det er det, regeringen har givet som budskab til Dansk Industri.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren drager nu spørgsmålet ind om, hvorvidt der er begået en forbrydelse. Der er nogle, der har anbragt en bombe, og så er det danske myndigheders opgave at efterforske den forbrydelse og anvende de lovlige metoder, som findes til det formål.

Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren rejser spørgsmålet om det i den her debat, for dels kan der ikke være nogen uenighed om det, og dels vedrører det ikke den her debat.

Den her debat vedrører den aflytning, som finder sted uden dommerkendelse, som finder sted via disse kæmpe elektroniske aflytningssystemer, og som medfører udveksling af oplysninger mellem landene, og det på en sådan måde, som det påpeges i artiklen i Ekstra Bladet i dag, at det krænker den amerikanske forfatning, og det krænker de bestemmelser om lov-

lig aflytning, som eksisterer i de europæiske lande og også i Danmark.

Jeg går da ud fra, at ministeren er enig i, at det, at der foregår ulovlig aflytning, er et kæmpestort problem, og det er jo faktisk det, vi har ønsket at diskutere. Men vi vil gerne tage den anden debat. Det er bare ikke den, som er på dagsordenen i dag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Når justitsministeren siger, at det er landenes eget ansvar at klare deres eget efterretningsvæsen, så er spørgsmålet jo egentlig, om det så også er rigtigt i sidste ende. Skal vi acceptere, hvad der sker på andre områder, hvis nogen krænker menneskerettighederne? Vi er jo meget efter andre lande, Kina og lign., der krænker menneskerettighederne. Men vi er af og til ude for, at landet USA, som vi normalt betragter som vores allierede, sandsynligvis også krænker menneskerettighederne. Man går i gang med at aflytte ngo'er, og man går i gang med at aflytte virksomheder og giver oplysningerne videre. Der er stærk mistanke om, at det er sket. Så jeg synes faktisk, der er grund til, at man rejser en international debat om det her, og også får en debat om, hvad man kan tillade sig, og hvad man ikke kan tillade sig.

Det er klart, at man kan beskytte, men det er også væsentligt, at vi får en debat om, hvad der er legitimt, og hvad der ikke er legitimt. Det er her, jeg oplever, at regeringen stikker piben ind og siger: Det vil vi ikke, for vi har nogle allierede, som vi ikke vil genere. I stedet for at sige: Her har vi faktisk som nation, der beskytter menneskerettighederne, en forpligtelse, også internationalt, til at få rejst denne her debat, når visse lande faktisk ikke kan styre sig selv. Det er jo det, det tyder på.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg ved ikke, hvor meget længere vi kan komme hen mod at få skabt klarhed, men jeg prøver endnu en gang. Jeg skal vende tilbage til hr. Knud Erik Hansens ræsonnement om det med, om efterretningstjenesterne nu skal være reguleret gennem national lov, men jeg vil først prøve at komme lidt tættere i dialog med hr. Keld Albrechtsen. Udgangspunktet er jo i dag, at efterretningstjenesterne oprettes som nationale tjenester.